

Esimerkki opinnäytetyön pohdinnasta:

Hardy, K.-M. 2012. Avioliittoleiriltä palikoita parisuhteen arkeen. Opinnäytetyö. Jyväskylän ammattikorkeakoulu, sosiaali-, terveys- ja liikunta-ala, sosiaalialan koulutusohjelma.

7 POHDINTA

Kommentti [LS1]: tuloksia on yhdistetty teoriaan ja pohdittu ansiokkaasti

7.1 Ajatuksia päätuloksista

Kommentti [LS2]: otsikkoa ei tarpeellisesti laitetu partitiiviin (jotakin jostakin)

Tutkimuksen yhtenä tarkoituksena oli tarkastella, millaisena vastaajat kokivat parisuhteensa ennen leiriä ja neljä kuukautta leirin jälkeen. Tähän olen pyrkinyt löytämään vastauksia parisuhdetyytyväisyydestä, läheisyydestä ja ylläpidosta sekä niihin liittyvistä muutoksista. Jos katsomme vain parisuhdetyytyväisyyden keskiarvoja, huomaamme vastaajien, sekä miesten että naisten, parisuhdetyytyväisyyden laskeneen leirin jälkeen. On kuitenkin merkittävää, että 70 % toiseen kyselyyn vastanneista kertoo tyytyväisyytensä parisuhteeseensa lisääntyneen. Vastaajista 26 % sanoo tyytyväisyyden pysyneen samana ja vain 4 % vastaajista kertoo tyytyväisyyden huonontuneen. Numeraalinen huonontuminen ylläpitämisessä ei välttämättä ole todellista huonontumista. Olisiko kriittisyys omaa itseään kohtaan lisääntynyt? Olisiko mahdollista, että ennen leiriä vastaajat vastasivat parisuhdetyytyväisyyteensä kevyin perustein, jolloin he eivät pysähtyneet miettimään omaa käsitystään parisuhdetyytyväisyydestä; näin ollen leirin jälkeen parisuhdetyytyväisyyteen suhtauduttiin kriittisemmin. Ilahduttavaa tällöin on osallistujien oma kokemus tyytyväisyyden parantumisesta.

Kommentti [LS3]: Tekijän minä saa tarvittaessa näkyä, mutta sitä ei ole syytä korostaa. Passiivista käytetään mieluummin.

Parisuhteen läheisyyttä mitattiin vain ensimmäisessä kyselyssä, jolloin ei voida puhua muutoksesta. Useimmat vastaajat valitsivat kuvaajan, jossa puolisoilla oli yhteistä alaa, mutta myös puolet omaa alaa. Useimmat vastaajat olivatkin ymmärtäneet oman ajan merkityksen itselle, mutta myös parisuhteelle; parisuhteen ei tarvitse olla vain yksi iso ympyrä, vaan se koostuu kahdesta erillisestä yksilöstä. Vastauksissa ilmeni, että parit olivat huomanneet parisuhteen muuttuvan vuosien varrella. Vastaajat näyttivätkin tiedostaneen suhteen erilaiset kehitysvaiheet ja perhe-elämässä tapahtuvien muutosten vaikutuksen parisuhteeseen. Useissa vastauksissa tiedostettiin parisuhteen tarvitsevan muutosta tai päivitystä. Kontulan (2009, 101) mukaan olisi tärkeää tarkastella puoliso-

den yhteistä näkemystä suhteen läheisyydestä, eikä niinkään heidän erillisiä näkemyksiään.

Tarkasteltaessa parisuhteen ylläpidossa tapahtuvia muutoksia ennen leiriä ja leirin jälkeen ei ensimmäisellä kyselykerralla havaittu tilastollisesti merkitsevää eroa naisten ja miesten vastausten välillä. Sen sijaan avioliittoleirin jälkeen tilastollisesti merkitsevää eroa naisten ja miesten vastausten välillä esiintyi avoimuudessa, sosiaalisissa verkostoissa, neuvomisessa sekä jatkuvuuden osoittamisessa. Näiden tulosten perusteella näyttäisi siltä, että naiset olivat saaneet leiristä enemmän irti kuin miehet. Naisten keskiarvot ovat nousseet kaikkien muiden paitsi neuvomisen osalta. Neuvomisen vähentyminen voi kuitenkin tarkoittaa myös positiivista muutosta, jolloin naiset eivät välttämättä enää kerro liian usein mielipidettään puolisoa koskevasta asiasta. Miesten tavoissa ylläpitää parisuhdetta oli tapahtunut positiivista kasvua myönteisyyden, rakkauden ilmaisun, tehtävien jakamisen ja jatkuvuuden osoittamisen alueilla. Tutkimustulokset ylläpidon osalta ovat verrattavissa Auvisen ja Punkan (2008) tutkimukseen, jossa saatiin samansuuntaisia tuloksia. Tutkimuksessani huomasin, että avoimuus ja rakkauden ilmaisun tavat sekä naisilla että miehillä olivat hieman korkeammat kuin Auvisen ja Punkan (2008) tutkimuksessa. Uskon, että avioliittoleiriltä on saatu eväitä juuri näihin asioihin.

Parisuhteeseen ja puolisoon oli alettu kiinnittää huomiota uudella tavalla leirin jälkeen. Vastauksissa korostuivat pyrkimys ja yrittäminen. Karjalaisen tutkimuksissa tuli ilmi sama asia: parisuhdetapahtumassa tapahtuu tiedostamista ja havahtumista. Tapahtuman jälkeen parit olivat alkaneet kiinnittää huomiota suhteen hoitamiseen. (Karjalainen 2010, 35.) Tässäkin tutkimuksessa havaittiin leirin jälkeen tapahtuneen pysähtymistä ja asioiden tiedostamista: parisuhde tarvitsee huomiota. Tutkimuksessani havaitsin Pukkalankin (2006, 133) tutkimuksessa esiin tulleen asian: puolison kanssa vietetyn ajan tärkeyden. Tutkimuksessani yhteinen aika katsottiin olevan merkittävä tekijä suhteen hoitamisessa, näin kävi ilmi myös Karjalaisen (2010,37) tutkimuksessa. Vastaajat olivat oivaltaneet saman, minkä Malinenkin (2011) havaitsi tutkimuksessaan; tärkeää ei ole niinkään se mitä tehdään vaan arkinen läsnäolo.

Merkittäväksi tekijäksi suhteen hoitamisessa, ja myös onnen avainten ymmärtämisessä koettiin Chapmanin (2010) rakkauden kielet. Naisten ja miesten rakkauden kielet eroavat usein toisistaan, jolloin saattaa syntyä käsitys, ettei esimerkiksi mies panosta suhteeseen,

sillä hoitamisen tapa eroaa naisen tavasta hoitaa suhdettaan. Usein naiset arvostavat miehen konkreettista apua kotitöissä. Miehillä rakkauden kieli on naisia useammin fyysinen kosketus. Chapmanin mukaan on tärkeää ymmärtää myös rakkauden kielten laajuus; fyysinen kosketus ei ole vain seksuaalista kanssakäymistä, vaan se on toisen koskettamisesta arjen tilanteissa. Rakkauden teot voivat olla apu yksinkertaisissa arjen askareissa. (Chapman 2010, 109, 91.)

Rakkauden kielten rinnalla onnen avaimiksi vastaajat nostivat kommunikaation ja yhdessä vietetyn ajan. Kontulan (2009,100) mukaan vuorovaikutustaidot ovat parisuhdeonnen merkittäviä tekijöitä. Kommunikaatio ja yhteinen aika nimettiin myös parisuhteen hoitamiseksi. Tutkimuksessani huomasinkin, kuinka parisuhteen hoitaminen ja onnen avaimet kietoutuivat vastauksissa yhteen. Parit mainitsivat onnen avaimiksi samoja asioita, joiden avulla he itse asiassa hoitavat suhdettaan. Myös Chapmanin (2010) rakkauden kielet puhuvat oikeastaan samasta asiasta. Yhdessä vietetty aika on samalla laatu-aikaa ja vahvistavat sanat liittyvät kommunikaatioon. Voisiko siis sanoa, että parisuhteen hoitaminen on itse asiassa avain parisuhdeonneen? Tutkimukseni avulla ei selviä yhteys parisuhdetyytyväisyyden ja parisuhteen hoitamisen välillä. Toisaalta onnen määrä voi lisätä parisuhteen hoitamista. Voisiko kuitenkin kyseessä olla sama asetelma, johon myös Punkka ja Auvinen (2008) sekä Malinen (2011) ovat tutkimuksissaan päätyneet: parisuhteen hoitaminen lisää onnellisuutta, ja onnellisemmat parit hoitavat suhdettaan enemmän.

Onnistuin tutkimukseni havaitsemaan arjen merkityksen, mikä kävi ilmi myös Malisen (2011) tutkimuksessa. Jokaiseen kysymykseen vastattaessa pystyi havaitsemaan arjen läsnäolon. Vastaajat puhuivat yhdessä olemisesta arjessa. Parisuhdetta ja puolisoa huomioitiin arjen keskellä. Yleisesti ottaen puoliso ja parisuhde pidettiin mielessä joka päivä. Kontulan (2009, 133) mukaan puolisolta saatua päivittäistä sosiaalista tukea ei voi korvata millään. Päivittäinen tuki lisää onnen tunnetta. Leiriltä saatujen työkalujen merkitys korostui juuri arjen pyörittämisessä.

Tutkimuksen osallistuneista kaikki mainitsivat ainakin yhden leiriltä opituista tai oivalle- tuista asioista olevan edelleen käytössä. Työkaluja saatiin juuri Kontulankin (2009) mainitsemiin kommunikaatiotaitoihin. Myös Pukkalan tutkimuksessa (2006, 119) kävi ilmi, että parisuhdetapahtumasta opitut vuorovaikutustaidot olivat keskeisessä asemassa

avioliitossa. Leiriltä löytyi työkaluja myös oman itsensä ja tunteiden kohtaamiseen sekä kriisien käsittelyyn. Leiri itsessään nähtiin parisuhteen hoitamisen välineenä. Voitaisiin siis sanoa, että leiri itse on parisuhteen hoitamisen työkalu. Karjalainen (2010, 36) totesi tutkimuksissaan avioliittotapahtuman vaikuttavan kolmella tavalla: tapahtumassa vietettiin kahdenkeskistä aikaa, leiri toimi tiedostamisen välineenä ja siellä saatiin rakentavaa vertaistukea. Useissa vastauksissa ilmeni, kuinka parisuhde ja sen laatu oli parantunut leirin jälkeen. Leiri toimi pysähdys- ja levähdyspaikkana sekä kiihdytyskaistana, josta saatiin uutta virtaa parisuhteeseen.

Varsinaisia leirin kehittämideoita tuli vähän. Unelmien merkitystä ja yllättävän kriisin kohtaamista parisuhteessa toivottiin mukaan. Lisäksi vuorovaikutus- ja viestintätaitoja voisi olla lisääkin. Parisuhteen palikat nähtiin toimivana konseptina. Haasteena on vastata jokaisen parin elämäntilanteeseen. Tällä leirillä vetäjäpariskunnista löytyi eri elämäntilanteessa eläviä pareja, jolloin alustuksissa oli mukana erilaisten perheiden arkea. Uskon, että näistä alustuksista jokainen pari pystyi poimimaan itselleen jotain. Leirillä korostuu myös vertaistuen merkitys, kun huomaa, että muutkin painivat samojen ongelmien kanssa. Uskon, että positiiviset kokemukset ja palaute parisuhdetyytyväisyydestä kannustaa järjestäjiä jatkamaan ja kehittämään toimintaansa.

7.2 Tutkimuksen luotettavuus ja pätevyys

Tässä tutkimuksessani olen käyttänyt osin valmiita kyselylomakkeita, joista on aiempaa tutkimusta. Käyttämäni parisuhteen ylläpitoa mittaava kysymyssarja antaa hyvin samansuuntaisia tuloksia kuin Auvisen ja Punkan (2008) sekä Malisen tutkimuksissa (2011). Hirsjärven (2007, 216) mukaan tutkimusta voidaan pitää luotettava kuin kaksi tutkijaa on päättänyt samoihin tuloksiin.

Kvalitatiivisen aineiston analysoinnissa on vaarana, että tutkija pyrkii tarkoituksella nostamaan joko positiivisia tai negatiivisia vastauksia tutkimustensa tueksi. Kvalitatiivisen aineiston käsittely vaatii puolueettomuutta. Käsitellessäni avoimia vastauksia olen pyrkinyt katsomaan vastauksia neutraalisti, enkä ole lähtenyt tulkitsemaan vastauksia rivien välistä. Olen nostonut lainauksia tasaisesti sekä miehiltä että naisilta. Lisäksi vastaajista löytyy eri henkilöitä. Vastaajien tunnistustiedossa löytyy sukupuoli ja ikä.

Tutkimukseen vastausprosentti oli hyvä, 61 %. Olisiko kuitenkin mahdollista, että vastaajilla, joiden parisuhde on kunnossa, on enemmän motivaatiota vastata toiseen kyselyyn? Tällöin parit, joiden parisuhdetyytyväisyys on matala, eivät välttämättä ole motivoituneita osallistumaan enää toiseen kyselyyn. Näin ollen toiseen kyselyyn olisi valikoitunut valmiiksi tyytyväisempiä vastaajia.

Tutkimuksen pätevyyttä voidaan tarkastella pohtimalla esimerkiksi kysymysten asettelua. Huomasin, että onnen avaimet olivat käsitteenä hämäävä, mikä näkyi vastauksissa. Päädyin käyttämään Kontulan (2009) käsitettä onnen avaimista. Toisaalta leirillä puhuttiin parisuhteen palikoista tai työkaluista. Myös Chapmanin rakkauden kielet toivat lisää terminologiaa. Mielestäni kaikki neljä käsitettä puhuvat hieman eri termein samasta asiasta: parisuhdeonnan aineksista. Tutkimuksessa kysymyksen asettelua onnen avaimista olisi voinut miettiä toisin. Kysymyksen asettelusta sai kuvan, että leiri oli ainut paikka, josta avaimia saisi. Vastauksissa tulikin, ettei leiriltä tullut uusia avaimia tai avaimet olivat jo käytössä. Oikealla kysymysten asettelulla olisi voinut lähteä liikkeelle olettamuksesta, että leiriltä saadaan lisää avaimia, jolloin kysymyksen asettelussa olisi voinut kartoittaa jo käytössä olevia avaimia ja uusia, leiriltä saatuja avaimia.

Leirin viimeisenä päivänä järjestäjä keräsi palautetta leiristä. Leirin hyödyllisyyttä parisuhteelle arvioitiin asteikolla ”ei lainkaan hyödyllisestä” (yksi) ”erittäin hyödylliseen” (viisi). Palautetta hyödyllisyydestä antoi tuolloin 32 leiriläistä. Heidän saama keskiarvonsa leirin hyödyllisyydestä oli tuolloin 4,5. Suurin osa koki leirin siis erittäin hyödylliseksi. Tutkimuksessani pyysin osallistujia uudelleen arvioimaan leirin hyödyllisyyttä neljä kuukautta leirin jälkeen. Tällä kertaa asteikko oli leirillä käytettyä laajempi (1-7). Tällöin 23 vastaajan keskiarvoksi hyödyllisyydestä tuli 5,7. Suurin osa koki leirin edelleen melko hyödylliseksi. Hyödyllisyys-asteikon olisi tutkimuksessani pitänyt olla sama kuin leirillä käytetty, jolloin olisi liikuttu samalla asteikolla. Kuitenkaan pelkkä keskiarvioiden vertaaminen ei välttämättä kerro todellista tulosta, jos ääriarvot ovat nousseet. Kysymyksessä ei myöskään tarkastella, mihin hyödyllisyys perustuu.

Tutkimuksessani tarkasteltiin leirin merkitystä parisuhteen arjessa. Tutkimukseni kartoitti hyvin vähän elämäntilanteen muuttumisen vaikutusta parisuhdetyytyväisyyteen. Parisuhdetyytyväisyyteen vaikuttaa leirin lisäksi monet tekijät kuten lapsien kasvaminen tai stressaavan tilanteen helpottaminen työelämässä. Osa vastaajista toikin perusteluissaan

esiin monia elämään liittyviä tekijöitä, jotka ovat osaltaan vaikuttaneet heidän parisuhdetyytyväisyyteensä. Tutkimuksessani olen pyrkinyt havaitsemaan näitä asioita avoimissa perusteluissa. On kuitenkin mahdollista, että edellä mainitut seikat ovat voineet vaikuttaa parisuhteeseen myös tiedostamattomasti.

7.3 Jatkotutkimustarpeet

Avioliittoleirille tullaan monenlaisista syistä. Jatkossa olisi mielenkiintoista tutkia leirille tulon syitä. Näitä tulon syitä voisi verrata siihen, mitä avioliittoleiri on antanut parisuhteelle. Ovatko odotukset avioliittoleiristä täyttyneet? Olisi mielenkiintoista tarkastella, nähdäänkö avioliittoleiri kriisiparin viimeisenä vaihtoehtona vai tullaanko leirille suhteen vuosihuoltoon? Osa tutkimukseeni osallistuneista leiriläisistä oli leirillä jo toista kertaa. Olisi hyvä tutkia palveleeko leiri sisällöllisesti edelleen toisen tai kolmannen kerran leirille mukaan tulijoita, vai tullaanko avioliittoleirille rentoutumaan perheen kanssa. Uskon, että useamman kerran mukana olleilla voisi olla eri tavalla ideoita siihen, kuinka leirejä voisi kehittää.

Tutkimuksessani en painottanut naisten ja miesten kokemusten eroja ja yhtäläisyyksiä. Jatkossa voisi tutkia, palveleeko avioliittoleiri sekä miehiä että naisia? Voisi tutkia, saavatko naiset ja miehet yhtäläillä työkaluja parisuhteeseensa. Olisi mielenkiintoista tarkastella lisää, millaista muutosta miesten ja naisten parisuhteen hoitamisessa ja ylläpidossa tapahtui leirin jälkeen. Tutkimuksessani havaitsin naisten saaneen leiristä enemmän irti. Olisi hyvä tarkastella tätä hypoteesia syvemmin. Toisaalta osallistujia voisi tarkastella pareina. Olisi varmasti hyvä katsoa, saivatko molemmat puoliset avioliittoleiristä yhtä paljon irti ja onko sillä vaikutusta parisuhdetyytyväisyyteen.

Vapaakirkko ja monet muut järjestöt järjestävät myös seurustelu- ja kihlaparikursseja. Olisi mielenkiintoista tietää, auttoiko ennen avioitumista käyty kurssi tulevan liiton arjessa. Pitkällä aikavälillä voisi tutkia, mitä kurssilta on jäänyt mieleen ennen avioliittoa ja muuttuivatko nämä odotuksen avioitumisen myötä.

Avioliittoleirejä järjestetään usealla paikkakunnalla eri toimijoiden taholta. Uskon, että kunnallisella puolella voisi olla käyttöä oppaasta tai sivustosta, johon olisi koottu paikallisten tahojen järjestämää parisuhdetoimintaa niin kriisityöhön kuin ennaltaehkäisyyn.

Uskon, että avioliittoleirit toimivat ennaltaehkäisevänä perhetyönä. Ehjässä parisuhteessa kasvaa ehjä perhe.